

Dizertacni práce se zabývá tradicí purismu v chorvatské jazykovědě.

Sleduje vývoj chorvatského jazyka se zřetelem na existující tezi, že purismus je imanentní součástí chorvatského jazyka. Autorka se zaměřuje na úlohu chorvatské jazykovědy v utváření tohoto tradičního obrazu a snaží se interpretovat motivy a perspektivy této tendence. Předmětem práce je role, kterou puristické principy hrají v budování jazykové identity a analýza dlouhodobých dopadů této tendence.

V úvodní kapitole je podán přehled teoretických stanovisek k termínu purismus, aktuální úvahy současné sociolingvistiky a vložení postoje kroatistiky k puristickému charakteru chorvatského jazyka. Puristické tendence chorvatského jazyka jsou v chorvatské jazykovědě pokládány za prvek trvale provázející jazykový vývoj a z toho důvodu je purismus vnímán jako významný identifikační prvek zabudovaný do samotné podstaty chorvatského jazyka.

Druhá kapitola přináší užší pohled na diachronní vývoj chorvatského jazyka. Autorka se v něm zaměřuje na analýzu materiálu, v němž jsou patrné prvky implicitního i explicitního purismu (od předstandardizačního období, z počátku standardizace, zejména pak z období národního obrození) a metody, jejichž prostřednictvím byly tyto prvky prezentovány jako charakteristické tendence chorvatského jazyka.

...